

DEREK PRINCE MINISTRIES INTERNATIONAL

Thư giảng dạy

Chúng Ta Là Muối

Phần 2/3

Sống như Muối và Ánh Sáng bởi Derek Prince

Trong loạt Thư Giảng Di Sản gồm ba phần này, dựa trên cuốn sách nổi bật của Derek Prince mang tựa đề *Sống như Muối và Ánh Sáng*, chúng ta sẽ cùng nhau tìm hiểu về chủ đề vai tròvà trách nhiệm của chúng ta với tư cách là Cơ Đốc Nhân đốivới các quốc gia mà chúng ta đang sinh sống.

Thư Giảng trước giới thiệu về cách Chúa Giê-xu mô tả Hội Thánh, điều mà Ngài đã phán trong bài giảng được gọi là Bài Giảng Trên Núi, được ghi lại trong Ma-thi-ơ 5:13–14. Chúng ta là "một cái thành xây trên núi," mà cả thế gian đang chăm chú dõi theo. Chúng ta cũng là "ánh sáng"—ánh sáng duy nhất—chiếu soi Đấng Christ cho một thế gian đang hư mất.

Trong bức thư này, chúng ta tập trung vào vai trò thứ ba của mình: chúng ta là "muối của đất." Một lần nữa, từ "của" ở đây mang tính độc nhất. Điều đó có nghĩa là thế gian không có loại muối nào khác—chúng ta là loại muối duy nhất mà thế gian có thể nhận được. Có nhiều cách khác nhau để áp dụng ý nghĩa của muối. Tuy nhiên, vì không phải là nhà khoa học, tôi chọn cách trình bày đơn sơ. Hãy để tôi chỉ ra một vài sự thật hiển nhiên về muối.

Muối Mang Lại Hương Vị

Một chức năng quan trọng của muối là làm cho những gì vốn không có vị trở nên đậm đà. Trong Gióp 6:6, Kinh Thánh chép rằng Gióp đã nói:

> Thức ăn lạt lẽo làm sao không thêm muối?
> Có hương vị nào trong lòng trắng trứng gà?

Câu trả lời là không. Đó là lý do tại sao, khi bạn ăn lòng trắng trứng, nếu bạn giống như tôi, bạn sẽ rắc muối lên để cho có vị.

Cũng giống như vậy, Cơ Đốc Nhân là muối của đất. Chúng ta hiện diện trên thế gian này để đem lại hương vị cho đất trước mặt Đức Chúa Trời. Nếu không có sự hiện diện của chúng ta trên đất, không còn lý do gì để Đức Chúa Trời tiếp tục đối đãi với thế gian này bằng ân điển và sự thương xót. Chúng ta là yếu tố duy nhất khiến đất này được Ngài chấp nhận, là điều duy nhất ngăn giữ sự phán xét cuối cùng và cơn thịnh nộ của Ngài khỏi một thế giới khước từ Đấng Christ. Khi chúng ta còn ở trên đất, trách nhiệm của chúng ta là sống sao để dâng hiến thế gian này lên cho Đức Chúa Trời.

© 2024 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

Chỉ Vì Mười Hạt Muối

Trong Sáng Thế Ký chương 18, chúng ta đọc thấy Chúa đã dừng lại tại nhà của Áp-ra-ham trên đường Ngài đi đến thành Sô-đôm. Chúa đã bày tỏ cho Áp-ra-ham biết ý định của Ngài—Ngài đến để đem sự phán xét trên thành đó. Áp-ra-ham rất lo lắng về điều Đức Chúa Trời đã nói với ông,vì cháu ông là Lót cùng gia đình Lót đang sống tại Sô-đôm. Vì vậy, Áp-ra-ham đã cùng đi với Chúa về phía Sô-đôm, mạnh dạn nài xin Ngài tha thứ cho thành phố đồi bại ấy. Ông đã "mặc cả" với Chúa (nếu tôi có thể dùng từ đó) dựa trên số lượng người, ý rằng: "Lạy Chúa, nếu trong thành có năm mươi người công chính, Ngài có tha cho thành ấy không?" Chúa đáp: Có.

Rồi Áp-ra-ham thưa: "Nếu trong thành có bốn mươi người, Chúa có tha cho thành ấy không?" Chúa đáp: "Có, Ta sẽ tha."

Áp-ra-ham thưa: "Nếu trong thành có ba mươi người, Chúa có tha cho thành ấy không?" Chúa đáp: "Có."

Áp-ra-ham thưa: "Nếu trong thành có hai mươi người, Chúa có tha cho thành ấy không?" Chúa đáp: "Ta sẽ tha."

Rồi Áp-ra-ham thưa: "Lạy Chúa, xin Chúa đừng giận, nhưng con xin được hỏi thêm một lần nữa. Nếu trong thành đó chỉ có mười người công chính, Chúa có tha cho thành ấy vì mười người công chính đó không?" Chúa đáp: "Ta sẽ tha." Bi kịch là Chúa đã không tìm thấy mười người công chính trong thành Sô-đôm.

Mỗi khi tôi đọc câu chuyện này, tôi không thể không tự hỏi liệu Áp-ra-ham có từng làm một phép tính nhỏ trong đầu mình không. Có lẽ ông đã tự nhủ: "Ở đó có cháu trai của ta và vợ nó, các con gái chưa chồng của nó, và các con gái đã lấy chồng... giữa họ, chắc chắn họ có thể gom lại được mười người công chính chứ?" Và nếu Lót đã làm tròn trách nhiệm của mình, có lẽ họ đã đạt được con số đó. Nhưng Lót lại là một trong những tín đồ đã làm thất vọng Đức Chúa Trời. Đúng vậy, ông là một tín đồ, ông đã nghe mọi sự mặc khải từ Áp-ra-ham, nhưng ông lại không sống trong ánh sáng của sự mặc khải ấy.

Sự Hiện Diện Của Chúng Ta Tạo Nên Sự Khác Biệt

Chúng ta rút ra một nguyên tắc đời đời từ tấm gương của Lót. Chỉ cần mười người công chính, Đức Chúa Trời đã sẵn lòng tha thứ cho cả một thành phố. Tỷ lệ đó vẫn còn áp dụng cho ngày nay. Mười hạt muối có thể dâng cả một phần ăn lên cho Đức Chúa Trời. Như tôi đã nói trước đó, nhiệm vụ của chúng ta là sống sao cho có thể dâng đất này lên cho Ngài. Sự hiện diện của chúng ta tạo nên sự khác biệt. Sự hiện diện của chúng ta khiến Đức Chúa Trời hành động với thế gian theo cách mà Ngài sẽ không làm nếu không có chúng ta.

Mỗi tín hữu nên là một hạt muối riêng biệt tại nơi mà Đức Chúa Trời đã đặt để mình. Đức Chúa Trời không gom tất cả các tín hữu lại một chỗ, cũng như chúng ta không đổ hết muối cần dùng cho một bữa ăn vào chỉ một miếng ăn duy nhất—như vậy món ăn sẽ trở nên mặn chát! Mỗi người trong chúng ta đã được rải ra ở một nơi nhất định để trở thành một hạt muối, làm cho thế gian thêm đậm đà—dù nơi đó là ở đâu, trong gia đình, trong trường học, chỗ làm việc hay bất cứ nơi nào khác.

Bạn có thể nói: "Tôi cảm thấy thật cô đơn ở đó." Nhưng bạn ở đó là có một mục đích. Bạn ở đó để đem lại hương vị cho một nơi mà nếu thiếu bạn, sẽ chẳng có chút hương vị nào cả.

Là những Cơ Đốc nhân, chúng ta giống như những hạt muối. Sự hiện diện của chúng ta tạo nên sự khác biệt. Không nên có bất kỳ một người tin Chúa nào trong chúng ta mà sự hiện diện của người đó lại không tạo ra sự khác biệt.

Muối là chất bảo quản rất tốt.

Một đặc tính tuyệt vời khác của muối là khả năng bảo quản. Trước thời đại của kỹ thuật làm lạnh, khi người ta thực hiện những chuyến hành trình dài và muốn bảo quản thịt, họ đã ướp muối. Muối có tác dụng ngăn chặn các tác nhân gây hư nát mà nếu không có muối, chúng sẽ tác động và làm hỏng thịt.

Tương tự như vậy, vì chúng ta là muối của đất, chúng ta ở đây để kìm hãm các thế lực băng hoại. Chừng nào chúng ta còn ở trên đất, các thế lực gian ác đang hoạt động—sự vô đạo, sự phản loạn, và những điều tương tự—sẽ không được phép đạt đến mức độ trọn vẹn của chúng. Chỉ sau khi Hội Thánh được cất khỏi đất thì sự gian ác mới đạt đến đỉnh điểm cuối cùng. Chúng ta ở đây để ngăn chặn và kìm hãm các thế lực của sự băng hoại—cho dù đó là những thế lực ảnh hưởng đến lĩnh vực đạo đức, xã hội, chính trị, hay bất kỳ lĩnh vực nào khác của xã hội mà chúng ta đang sống. Chúng ta có trách nhiệm kìm hãm những thế lực đó vì chúng ta là muối của đất.

Cơ Hội Đáp Ứng

Tôi hoàn toàn tin chắc rằng Hội Thánh của Chúa Giê-xu Christ, ở khắp mọi nơi trên thế giới, có thể vươn lên để đáp ứng hoàn cảnh và đáp ứng điều kiện rất đơn giản, rất rõ ràng và rất cụ thể của Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta làm như vậy, chúng ta có thể thay đổi và rồi ngăn chặn chiều hướng đi xuống của các sự kiện. Mặt khác, nếu chúng ta không

làm như vậy, đó sẽ là lỗi của chúng ta, và chúng ta sẽ là những người phải chịu khổ đầu tiên và nặng nề nhất. Nếu chúng ta phải chịu khổ vì không đáp ứng được điều kiện của Đức Chúa Trời, chúng ta đáng bị như vậy.

Trước khi chúng ta tiếp tục, cho phép tôi đưa ra một áp dụng đơn giản cho những gì chúng ta đã tìm hiểu cho đến nay. Nếu quý vị không bị thuyết phục bởi những gì tôi đã trình bày, thì dĩ nhiên, đừng cảm thấy bị ép buộc phải đáp ứng. Nhưng nếu quý vị tin rằng những gì tôi đã giải bày cho quý vị một cách thực tế là những gì Kinh Thánh dạy, tôi mời quý vị đọc lại Ma-thi-ơ 5:13:

> Các con là muối của đất, nhưng nếu muối mất vị mặn thì làm thế nào cho nó mặn lại được? Muối ấy trở nên vô dụng, phải ném bỏ đi và bị người ta chà đạp dưới chân.

Tôi muốn làm cho câu Kinh Thánh trên trở nên thật gần gũi với cá nhân bạn ngay lúc này, để bạn có thể áp dụng lời phán của Chúa Giê-su vào chính cuộc đời mình. Chúng ta nhận biết rằng Chúa Giê-su đang phán với các Cơ Đốc nhân, và chúng ta chính là những Cơ Đốc nhân. Vì vậy, ở những chỗ chép rằng “Các ngươi...”, tôi muốn bạn hãy đọc là “Chúng ta...”. Và ở giữa câu đó, nơi chép rằng: “Muối ấy trở nên vô dụng”, tôi muốn bạn hãy đọc là: “Chúng ta trở nên vô dụng". Tôi tin rằng sự thay đổi này là hoàn toàn chính đáng.

Sau khi bạn nói những điều sau đây, bạn sẽ phải chịu trách nhiệm trước mặt Đức Chúa Trời trong thời gian và trong cõi đời đời về những gì mình đã nói. Vì vậy, nếu bạn đã sẵn sàng, hãy thực hiện ngay bây giờ, bằng cách nói thành tiếng:

Chúng ta là muối của đất, nhưng nếu muối mất vị mặn thì làm thế nào cho nó mặn lại được? Chúng ta trở nên vô dụng, phải ném bỏ đi và bị người ta chà đạp dưới chân.

© 2024 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L159-100-VIE
Cập nhật lần cuối: 23 Nov 2026
Trang web: Derekprince.com/vi/resources

